

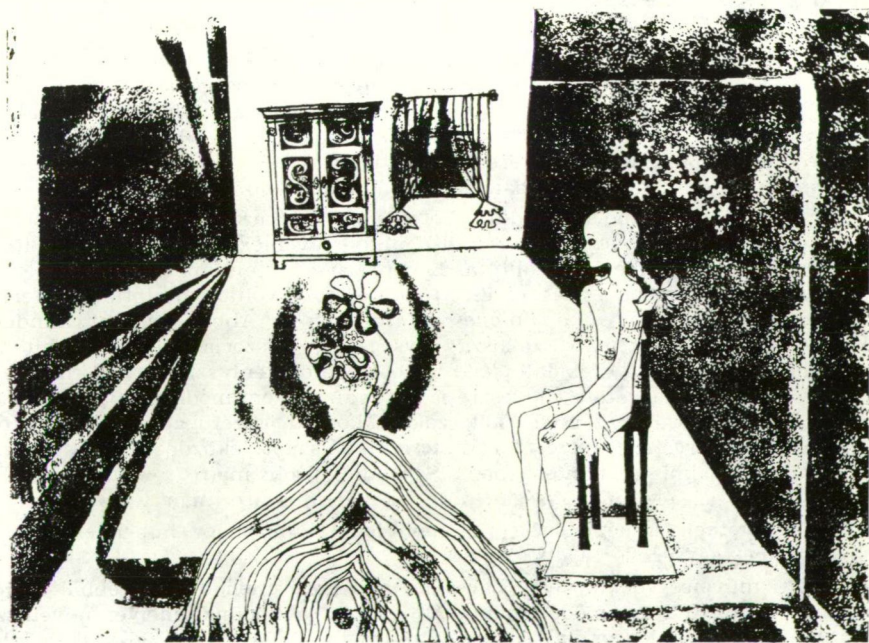
igazság és hamisság, szeretet és csalás” problémáiról ígér őszinte, költői beszédet. A mai dagesztáni irodalmak költői tudják, hogy az élet egyáltalán nem olyan egyszerű, mint az első látásra tűnik. Ezt az alapvető igazságot szólaltatja meg Titokzatos, Két ajtó, Sárga levelek című verseiben Raszul Gamzatov is. Az emberi bánat és öröm sajátos polifóniája kap hangot Sz. Rabadanov Özvegyek című költeményében.

Épp ez a dialektikus életszemlélet hiányzott eddig leginkább a dagesztáni költészetből. Az abszolút szépség megéneklésétől csak most jutott el a lélektanilag is indokolt emberi világ megfogalmazásáig. Különösen a szerelmi költészetben kézzelfogható ez, ahol a keleti költészet sablonjait új érzések, képek, hasonlatok váltották fel.

A hétköznapi életének újszerű megfogalmazását találjuk a dagesztáni népi költőnő, Alijeva írásaiban. Szétesztom a szívárványt és Az öröm esőj című könyveiben egy új, örömteli életérzés szólal meg.

Természetesen nem arról van szó, hogy szakítanunk kellene a folklórban gyökerező hagyományokkal. A múlt költői értékeinek korszerű feldolgozása szükséges és szükségszerű. A népi élet képei joggal kapnak jelentős szerepet a ma költészetében. Mindez erkölcsi alap, tiszta és megtartó hagyomány lehet, ha nemcsak díszletként szolgálnak, de a kor eszméit, életérzéseit segítik még mélyebben kifejezni. A szülőföld hegyei ne árnyékolják be a világot, de az egész látóhatár megismerésének, megéneklésének eszközei, szellemi magaslatok legyenek.

BENEDEK ANDRAS

KOPACZ MÁRIA GRAFIKÁJA